

“Het was weer ‘bere’ gezellig!

Wuivende mais en alles in Kannen en Kruiken....

“t Is weer voorbij die mooie zomer” zo wist Gerard Cox (†) al in de jaren zeventig. Soms is dat zo op de jaarlijkse “kennismakings” fietstocht van de overdag badmintonners. Maar dit jaar in ieder geval nog niet want wat was het heet tussen die mais... Maar dat is voor later.

Stel je voor dat er een strakke tijdsplanning is. Via de mail was bekendgemaakt dat er om 9.10 uur een algemeen treffen bij de sporthal was en dat er om 9.15 werd opgestapt, want het tijdschema was strak. Okee geen probleem voor deze sportievelingen en dus was iedereen present om 9.10 uur. Toen bleek natuurlijk dat sommigen elkaar al weken niet hadden gezien en dus werd er driftig bijgepraat. Jan S en Arie T. stapten om 9.15 uur op de fiets en begonnen aan de “zware” tocht.

Toen ze om 9.20 uur om zich heen keken was er echter niemand. “wat doen ze nou weer”, verzuchtte Jan. Laten we maar teruggaan en ja hoor de vrouwelijke helft van de deelnemers stond nog vrolijk te kletsen. “Ik denk dat Nel daar al rekening mee heeft gehouden toen ze het tijdschema opstelde” wist Arie. Na enig roepen en wijzen op de klok kwam de groep in beweging. Gelukkig was het weer prima en de drukte op de weg beheersbaar zodat we al snel in het buitengebied reden en dat was heerlijk. Jan en Wiesje hadden de tocht vooraf verkend, dus was er weinig aarzeling bij de afslagen, behalve dan het smalle schelpenfietspaadje tussen Langedijke en Elsloo. Iedereen haalde weliswaar ongeschonden het einde van dit paadje maar er werd toch maar besloten dat de terugweg ietsje anders zou moeten gaan..

Door de doolhof...

Na de overigens prachtige fietstocht werd er gestopt bij de hooiberg van de “Elf Ieken”, de camping met maisdoolhof in Elsloo.

De mais werd hier en daar al gehakseld, maar speciaal voor ons was dit veld nog blijven staan! Scherpe opmerkers gaven aan dat er een eik was omgewaaid en dat het dus “Tien Ieken” zou moeten worden, maar een kniesoor die daar op let!! De koffie en hier en daar thee smaakte prima en omdat de club het betaalde nog extra lekker. Een tweede bakje moest wel worden afgerekend. Toen wisten ze nog niet dat het heel verstandig zou zijn geweest als je een tweede bakje had genomen. Want wat was het heet tussen die maisstengels en wat kreeg je daar snel dorst. Toen Jan L. met zijn groep dan ook voor de vierde keer of zo bij het bruggetje aan de uitgang kwamen werd verlangend gekeken naar de schaduw in de hooiberg. Maar deze echte doorzetters gingen er helemaal voor!!!

Er werd natuurlijk ook wel serieus gezocht naar de 10 bordjes die in de mais verborgen zouden moeten zijn en waar vragen op stonden die uitgezocht en beantwoord moesten worden. Heel grappige vragen hoor waarbij de vraag “Hoeveel tanden heeft een koe in de bovenkaak” toch wel een instinker bleek.

Ook de cryptische omschrijving “Een werkschuw dier?” zorgde voor veel hilariteit.

Kortom het was een heel zoek en geloop. Vooral het ongelijke paadje brak menigeen flink op. Ook de duidelijk hoorbare aanwijzingen van Nel zorgden voor veel verwarring want “waar is die afslag naar links dan?” als een andere groep dit hoorde en alleen rechtsaf kon.

Een klein uurtje later stond iedereen met een rood hoofd weer in de hooiberg en werden de formulieren met de antwoorden vergeleken. Een gelovig dier= kerkuil en een trillend dier= bever had geen enkele groep in verwarring kunnen brengen. Er werd weer eens met een beschuldigende vinger gewezen naar Arie, die zou op Google naar de antwoorden hebben gezocht. Dat mocht zo’n tien jaar geleden correct zijn geweest, dit keer echt niet!!! Jan L. wist gewoon – vanuit zijn jeugd – de antwoorden op de boerderijvragen, dus het was logisch dat zijn groep (De AZEN!!!) zou gaan winnen. Het was geen grote zege want ze hadden één bordje gemist en ook nog twee foutjes gemaakt, dus werd het een gelijke eerste plaats met de groep van Nel/Hannie/Bertha/Alie die precies hetzelfde hadden als uitslag. Verder leverde dit niks op, maar leuk was het wel geweest. Jan S. en Jan L. hadden nog zoveel energie over dat ze flink stonden te zweten bij een oude handpomp waar natuurlijk in deze gortdroge tijd geen druppel water uitkwam. Volgens Arie was de tank leeg maar de mannen hielden vol dat het water uit de natuur moest worden opgepompt, wat hen dus niet lukte...

De koffie met stond klaar...

Lekker lunchen...

In de zon aan tafel...

Uiteraard werd er aan tafel ook volop gekletst en ging de tijd snel voorbij. Zo snel zelfs dat Jan S. plotseling weg moest omdat anders de ‘logeerhonden’ te lang hun plas op moesten houden! Het jaarlijkse uitje eindigde zoals elk jaar met een lach en een tot volgende week bij de eerste badmintonochtend!!

De plannen zijn er in ieder geval om er een sportieve winter van te maken!!